

Има нечег мрачног и политички перверзног у коалицији с Харадинајем. То осећају сви, чак и они који ову коалицију покушавају да бране.

То би било исто, већ је добро примећено ([овде](#)), као да су 1943. године у НДХ уприличени избори, а званичан Београд натерао преостале Србе да на њима гласају, па онда још и да уђу у Павелићеву владу.

Истина, било је Срба и међу усташама, од кољача до генерала (од 93 генерала 13 су били Срби; [овде](#)). Миле Васић је у Јасеновцу полетно, ножем и маљем, убијао своје сународнике ([овде](#)), а члан председништва Хрватског сабора Сава Бесаровић толико је поунутрио режим коме је служио да је, пре но што су га партизани стрељали, узвикнуо: „Част ми је што сам био министар НДХ! Живио Анте Павелић!“ (исто).

Већ замишљам неког од „српских“ министара код Харадинаја како сутра, на суђењу за колаборацију, узвикује: „Част ми је што сам био министар Републике Косово! Живео Рамуш Харадинај!“.

То је политичка стрма равна: започиње изласком на општинске „косоварске“ изборе, наставља се учешћем на „парламентарним“ изборима по „Уставу Косова“, затим следи улазак у Тачијеву владу и заклинање на тај „устав“, ево, сад је ту и учешће у Харадинајевом кабинету, а завршава се суманутим клицањем целату сопственог народа.

Има индиција да је улазак Српске листе (СЛ) у Харадинај-Тачијеву владу можда још одраније договорен. После избора један пријатељ с Косова написао ми је да су му неки Албанци рекли како је један број њихових сународника гласао за СЛ како би се, међу зајемчених 10 српских мандата у скупштини Косова, нашло што више посланика управо „косовског СНС“.

Погледао сам званични изборни извештај ([овде](#)) и видео да заиста постоје чудна неслагања броја Срба и броја гласова које је добила СЛ. У општини Исток има 540 Срба – укључив и млађе од 18 година ([овде](#)), а на изборима СЛ је добила 475 гласова ([овде](#) , стр. 12). У Гњилану Срба има 624 ([овде](#)), а СЛ је добила 1.291 глас ([овде](#) , стр. 8). У Клини има 94 Србина ([овде](#)), а за СЛ гласало је 248 бирача (исто, стр. 16) итд.

Не познајем баш најбоље косовске прилике пошто тамо не живим, а и подаци с Косова поприлично су непоуздани, па сам одлучио да ову индицију још некако проверим. Већ трећу годину водим дијалог на порталу КоССев с Фадилем Љепајом ([овде](#)). Правило тог дијалога је да аутори сваки текст завршавају питањем за саговорника, на шта се онда одговара у наредном тексту. Тако сам и ја питао Љепају да ли је тачна прича да су и Албанци гласали за СЛ ([овде](#)), али на то питање, супротно правилима дијалога, он није одговорио (

[овде](#)

).

Но, и избегавање одговора свакако је неки одговор. Онда је Марко Јакшић ([овде](#)) упозорио на податак да су српске странке на „косоварским“ изборима добиле већи удео гласова од њиховог удела у становништву – готово 12%. Јакшић је ту појаву објаснио непоузданим подацима о броју Срба на Косову, чији је удео, судећи по изборним резултатима, већи него што се сматра.

Међутим, исти феномен могао би се, можда, објаснити и исправношћу сумње мог пријатеља с Косова да су за СЛ, по некаквом договору, гласали и Албанци: од 55.000 гласова које су добиле српске странке, сама СЛ имала је 45.000 ([овде](#) , стр. 2-3), па је тако добила 9 од 10 места која су зајемчена Србима у „Скупштини“ Косова. А Харадинајева влада има већину од 2 (и словима: два) гласа.

Ако се ове индикације покажу као тачне, онда највероватније постоји некакав договор на релацији Вучић-Тачи који превазилази њихове формалне сусрете у Бриселу. Не можемо знати да ли је и тај ванбрислески договор под нечијим патронатом, али могли бисмо претпоставити да јесте.

Када је Вучић истакао своју председничку кандидатуру, могли смо да прочитамо да је Запад подржава. Преласком с места премијера на место председника, Вучић се формативно изједначава с Тачијем, па је тако могуће да два јака политичка лидера Срба и Албанаца склопе споразум о Косову који је могуће спровести. А за то ће бити награђени Нобеловом наградом за мир ([овде](#)).

Мени план Запада с Вучићем и Тачијем изгледа овако: притиснућемо Тачија, који има много путера на глави, да изабере хоће ли да одлети с власти право у затвор, ако преговори не успеју, или ће да остане на власти и добије Нобелову награду, ако се споразум направи; исто ћемо урадити и с Вучићем – и ето га the final solution to the Kosovo question.

[ФСК](#)